

Moje Svatojakubská poutní cesta do Santiaga de Compostella

„Odvážit se znamená ztratit na chvíli pevnou půdu pod nohama. A neodvážit se znamená ztratit sám sebe.“ Saren Kierkegood

Asi díky i tomuto citátu, jsem se rozhodla v květnu, roku 2013-2014, bez jakékoli předchozí přípravy, prostě vyrazit. Poháněla mě touha, která zlehka jednoho dne na moji duši prostě zaklepala. A vykročila jsem ve šlépějích tisíců těch, co šli přede mnou. Každé poznání si člověk musí zasloužit, je potřeba se odevzdat, nepřemýšlet o potížích a starostech a - hlavně se nebát, protože nic v životě nepřichází zbytečně a jen tak. Je prostě třeba jen správně vyhodnotit situaci a vzít si ponaučení. Dodržovat směr a bezmezně věřit, prostě JÍT a odevzdat se

osudu. Neboť jakmile jednou vykročíte, jste jednou provždy lapeni. Každého, kdo se na cestu vydá, cesta obohatí. A je úplně jedno v koho nebo co věříte, či nevěříte, ale tady jste opravdu pod ochranou Svatého Jakuba.

Cesta ke mně celou dobu promlouvala, a sdělovala, co bylo určeno jenom mě. *Duše se odpoutá od myslí, jde si vlastními cestami*, ale nebylo to zadarmo...

A já si posléze uvědomila, že všechno už dávno vím, teď jen, jak ty staré pravdy přijmout a začlenit do života...

Tuto stránku věnuji s láskou Vám všem, kteří jste navštívili mé stránky. Nechť je Vám příjemné moje hedvábí, které zlehka ovinete kolem krku. A nechť jsem pro někoho z Vás malou inspirací na té Vaší cestě do neznáma.

Zora Voženílková

